

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

judcători

URSACHE Petru

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Guzun Gheorghe în numele condamnatului Cojocaru Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.04.2014 – 11.06.2014.

Instanța de recurs: 26.10.2015 – 24.12.2015.

C O N S T A T Ă :

1. La 29 aprilie 2014, la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a parvenit demersul Ministerului de Justiție a RM privind transferul din Federația Rusă în Republica Moldova a cet. Cojocaru Vitalie pentru continuarea executării pedepsei stabilite de instanța rusă, într-un penitenciar din Republica Moldova.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iunie 2014 demersul a fost admis, a fost acceptat transferul lui Cojocaru Vitalie, condamnat prin sentința Judecătoriei raionului Presnenskii, or. Moscova, Federația Rusă din 26 septembrie 2013 în baza art.228/1 alin.3 lit. b) la 8 ani privațiune de libertate, fără amendă, art.30 alin.3- 228/1 alin. 3 lit. b) la 8 ani privațiune de libertate, fără amendă, art.30 alin. 1- 228/1 alin. 4 lit. g) la 10 ani privațiune de libertate, fără amendă, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții, conform art. 69 Cod penal al Federației Ruse prin cumul parțial a pedepselor pentru diferite infracțiuni a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip sever, cu calcularea termenului ispășirii pedepsei de la 09 mai 2013, pentru ispășirea pedepsei penale în instituțiile penitenciare ale Republicii Moldova cu aplicarea procedurii continuării executării sentinței.

În cazul acceptării transferului de către organele competente ale statului de condamnare, al considera pe Cojocaru Vitalie, condamnat prin sentința Judecătoriei raionului Presnenskii, or. Moscova, Federația Rusă din 26 septembrie 2013 în baza art. 217/1 alin.3 lit. f) Cod penal al RM la 7 ani închisoare, în baza art. 27, 217/1 alin.3 lit. f) Cod penal al RM la ani 3 luni

închisoare și în baza art. 26, 217/1 alin.3 lit. f) Cod penal al RM la 3 ani 6 luni închisoare, prin cumul parțial a pedepselor stabilite pentru fiecare infracțiune în conformitate cu prevederile art.84 alin. (1) Cod penal al RM, de stabilit pedeapsa definitivă de 10 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului ispășirii pedepsei din data de 09 mai 2013, cu posibilitatea liberării condiționate înainte de termen la ispășirea efectivă a 2/3 din termenul de pedeapsă stabilit.

3. Nefiind de acord cu încheierea dată, avocatul Guzun Gheorghe a atacat-o cu recurs în numele inculpatului, solicitând repunerea în termen a recursului, casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit căreia acțiunile lui Cojocaru Vitalie să fie reîncadrate în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal al RM, și în baza acestei norme să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de judecată a calificat greșit acțiunile condamnatului Cojocaru Vitalie în baza art. art. 217/1 al.3 lit. f), 27, 217/1 alin.3 lit. f) și art.26, 217/1 alin.3 lit. f) Cod penal al RM, deoarece acțiunile lui Cojocaru Vitalie nu constituie concurs de infracțiuni, ci o infracțiune unică care avea drept scop înstrăinarea unui lot de substanțe narcotice.

Referitor la repunerea în termen a recursului, recurentul a menționat că, încheierea primei instanțe nu i-a fost adusă la cunoștință condamnatului Cojocaru Vitalie, în prezența avocatului, după transferul din Federația Rusă în Republica Moldova.

Mai mult ca atât, la ședința de judecată din Federația Rusă, dînsul nu a fost asistat și interesele acestuia nu au fost apărate de un avocat calificat, care ar poseda cunoștințe a legislației Republicii Moldova, nu a dispus de cod penal și de procedură penală pentru a declara recurs. Pînă la momentul actual, condamnatul și-a executat pedeapsa în Federația Rusă, iar posibilitatea de declarare a recursului a apărut după încheierea contractului de asistență juridică la data de 08.10.2015 cu avocatul, care, la rîndul său, apoi a primit copia încheierii primei instanțe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, recursul declarat a fost respins, ca fiind depus peste termen, iar încheierea contestată a fost menținută fără modificări.

5. Verificînd materialele cauzei și analizînd declarațiile participanților la proces, instanța de recurs a constatat faptul că condamnatului Cojocaru Vitalie i s-a adus la cunoștință încheierea primei instanțe privind acceptarea transferului pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, deoarece transferul condamnatului din Federația Rusă în Republica Moldova se săvîrșește doar cu aducerea la cunoștință a hotărîrii instanței de judecată care a dispus transferul, cît și cu acceptul obligatoriu a condamnatului la transferul și executarea pedepsei în RM. În pofida acestui fapt, recursul a fost declarat abia la data de 16.10.2015, prin intermediul avocatului Guzun Gheorghe, după expirarea termenului de atac.

Totodată, instanța de recurs a ținut cont și de faptul că la examinarea demersului de către instanța de judecată, interesele condamnatului au fost apărate de avocatul Cojocaru Vladimir, care la data de 11.06.2014 a primit copia hotărîrii recurate, fapt confirmat prin semnătură acestuia, (f.d. 52, verso).

Astfel, în atare circumstanțe, instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul declarat, este depus cu omiterea termenului de atac și nicidecum nu a constatat la caz careva motive întemeiate privind omiterea termenului, care ar permite repunerea în termen a recursului.

Tot în contextul dat, instanța de recurs a stabilit că prima instanță a emis dispoziția de executare la data de 11.05.2015, care a fost expediată Penitenciarului 13 Chișinău, instituția de reclusiune unde se deținea condamnatul Cojocaru Vitalie, fiind înmînată acestuia. Tot potrivit acestei dispoziții de executare, încheierea din 11.06.2014 a intrat în vigoare la data de 27.06.2014, fiind definitivă și irevocabilă.

Respectiv, din momentul punerii în executare a încheierii judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 11.06.2014 privind acceptarea transferului pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, condamnatul și avocatul acestuia au avut termenul de 15 zile de a declarat recurs, lucru pe care însă nu l-a făcut.

Prin urmare, instanța de recurs a ajuns la concluzia că atât condamnatul cât și avocatul său, nu au prezentat careva probe ce ar confirma întemeiat întârzierea depunerii recursului asupra hotărîrii instanței de judecată, iar argumentele invocate de recurent în acest sens le-a considerat neîntemeiate și nu pot duce la casarea hotărîrii judecătorești contestate.

6. La 26 ianuarie 2016, avocatul Guzun Gheorghe a atacat decizia instanței de apel în numele condamnatului Cojocaru Vitalie, cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță într-un alt complet de judecată, motivînd că instanța de recurs eronat a constatat că la caz nu sunt prezente motive întemeiate pentru a repune în termen recursul declarat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la *judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția persoanei, în speța dată transferarea condamnatului, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, prima instanță și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Prin urmare, raportînd prevederile legale menționate supra la speța dată, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de recurs prin care s-a soluționat chestiunile cu privire la transferarea condamnatului Cojocaru Vitale în Republica Moldova, iar o atare hotărîre irevocabilă nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acestea nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Guzun Gheorghe în numele condamnatului Cojocaru Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 13 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru